

Βεροίας Παντελεήμων: “Ο Χριστός δεν ζητά κάτι άλλο από εμάς, παρά μόνο την αγάπη μας”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων τέλεσε, τη Μεγάλη Τετάρτη 1 Μαΐου, την τελευταία Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία στην Ιερά Μονή των Αγίων Πάντων Βεργίνης.

Στη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας τέθηκε σε προσκύνηση τεμάχιο του Ιερού Λειψάνου της Οσίας Ματρώνης εκ Ρωσίας, η μνήμη της οποίας τιμάται ιδιαιτέρως κάθε χρόνο στην Ιερά Μονή.

“Ο Χριστός δεν ζητά κάτι άλλο από εμάς, παρά μόνο την αγάπη μας. Αγαπούμε τόσα πράγματα και τόσα πρόσωπα στον κόσμο, που πολύ συχνά μας στενοχωρούν, μας πι-κραί-νουν και μας απογοητεύουν. Αγαπούμε πράγματα που δεν μας προσφέρουν τίποτε και συχνά γι-νονται εμπόδια στην πνευματική μας πρόοδο και

στην αγάπη μας προς τον Χριστό. Αγαπούμε πολλά πράγματα που δεν μας ωφελούν, αλλά ακόμη και όταν μας ωφελούν, μας ωφελούν μόνο προσωρινά και πρόσκαιρα, σ' αυτήν τη ζωή, σ' αυτήν τη γη. Και όμως εμείς πολλές φορές **παραμελούμε την αγάπη μας προς τον Χριστό** και τον θέτουμε σε δεύτερη ή και σε τρίτη μοίρα, ή μπορεί και να τον αρνούμεθα ή να τον προδίδουμε προκειμένου να ανταποκριθούμε στις άλλες αγάπες μας. **Ο Χριστός όμως δεν θέλει μία τέτοια αγάπη. Θέλει όλη την αγάπη μας, θέλει την αφοσίωση της ψυ-χής μας σε Εκείνον που έγινε τα πάντα για εμάς και υπόσχεται να μας χαρίσει τα πάντα, όσα δεν έχει δει, όσα δεν έχει φαντασθεί και δεν έχει επιθυμήσει κανένας άνθρωπος**, όπως λέγει και ο πρωτο-κορυ-φαίος απόστολος Παύλος, ο ιδρυ-της της τοπικής μας Εκκλησίας. Αρκεί εμείς να του προσφέρουμε την ειλι-κρινή αγάπη μας, η οποία εκφράζεται με την υπακοή μας στο θέλημά του. Μέσα από αυτή την αγάπη θα αγιαζόμαστε, όπως και οι δύο αγίες γυναίκες που εορτά-ζουμε σήμερα, αλλά και θα έχουμε τον Χριστό ενοικούντα και μένοντα στην ψυχή μας", είπε μεταξύ άλλων στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος.

Η ομιλία του Μητροπολίτη Βεροίας

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ Τετάρτῃ τῆς ἀλειψάσης τόν Κύριον πόρνης γυ-ναικός μνεῖαν ποιεῖσθαι οἱ θειότα-τοι πατέρες ἐθέσπισαν», ἀκούσαμε σήμερα στό Συναξάριο.

Μαζί όμως μέ τήν πόρνη καί άμαρ--τωλό γυναίκα, τήν όποία μνη-μονεύει ή Άγία μας Έκκλησία τήν Άγία καί Μεγάλη Τετάρτη, μνημονεύει καί μία άλλη γυναίκα, τήν όσία Ματρώννα τήν άόμματα, τή μνήμη τής όποίας τιμοϋμε, όπως κάθε χρόνο έδω, στήν Ίερά Μονή τών Αγίων Πάντων, πού έχει τήν εύλογία νά φυλάσσει ένα από-τμη-μα τών ιερών της λειψάνων.

Τί όμως μπορεί νά συνδέει αυτές τίς δύο γυναίκες, πού έζησαν σέ με-γάλη χρονική καί τοπική απόσταση, ή μία στήν έποχή τοϋ Χριστοϋ καί ή άλλη στήν έποχή μας, είκοσι αιώ-νες άργότερα, αλλά καί ή μία στά Ίεροσόλυμα, ένω ή άλλη, ή όσία Μα-τρώννα, στή Ρωσία; Άλλά καί ποιά σχέση μπορεί νά έχουν, όταν ή μία, ή γυναίκα πού άλειψε τά πό-δια τοϋ Ίησοϋ μέ μύρο ήταν μία γυ-ναίκα άμαρτωλή, μία γυναίκα κυ-ριο-λεκτικά βυθισμένη στήν άμαρ-τία, ένω ή όσία Ματρώννα από τά παιδικά της χρόνια ήταν άφοσιω-μέ-νη στόν Χριστό καί διατηροϋσε καθαρή καί άγνή καί τήν ψυχή καί τό σωμα της από τήν άμαρτία;

Δέν είχαν όμως μόνο διαφορές οί δύο γυναίκες. Είχαν καί μία μεγά-λη όμοιότητα, έναν σύνδεσμο πνευ-ματικό, ώστε άν καί διαφέ-ρουν, θά λέγαμε, σέ όλα, βρίσκο-νται πολύ κοντά ή μία μέ τήν άλλη καί μεταδίδουν καί σέ μās σήμερα τό ίδιο μήνυμα.

Καί ποιά είναι ή μεγάλη τους όμοιότητα; Είναι ή αγάπη τους για τόν Κύριό μας, για τόν Χριστό. Η μεγάλη αυτή αγάπη όδήγησε τήν άμαρτωλή γυναίκα στήν ασύλλη-πτη μεταστροφή της καί στήν άλ-λαγή ζωής πού τής χάρισε τήν άφε-ση καί τή συγχώρηση τών άμαρ-τιών της, «ότι ήγάπησε πολύ», όπως διαβεβαιώνει ό ίδιος ό Κύριός μας.

Καί αυτή ή αγάπη τήν έκανε νά μήν υπολογίζει τίποτε, ούτε τά χρή-ματα τά όποία κόστιζε τό βαρύ-τι-μο μύρο, ούτε τόν χωρο στόν όποιο είσήρχετο, τήν οίκία τοϋ Σί-μωνα, ούτε τή γνώμη τών ανθρώ-πων, ούτε άκόμη καί τά άρνητικά σχόλια τοϋ Ιούδα. Εκείνη ήθελε νά έκφράσει τήν αγάπη της πρός τόν Χριστό καί κανείς δέν μπορούσε νά σταθεί έμπόδιο σ' αυτήν τήν αγάπη της.

Άνάλογη αγάπη είχε καί ή όσία Ματρώννα, ή όποία μετέτρεψε τή σωματική της αδυναμία, τήν τυ-φλό--τητά της, σέ εύκαιρία διαρκούς επικοινωνίας μέ τόν Χριστό διά τής προσευχής. Ό κόσμος πού δέν έβλεπε, τήν βοηθοϋσε ώστε νά μήν αποσπᾶται ή προσοχή της από τόν Θεό. Έτσι είχε συνεχώς στραμμένο τόν νοϋ της στόν Χριστό, καί, όπως λέγουν οί πατέρες τής Έκκλησίας μας, όταν ό νοϋς ασχολείται διαρ-κώς μέ κάτι τότε ταυτίζεται μέ αυ-τό καί τό αγαπᾶ.

Αυτό συνέβη καί μέ τήν όσία Μα-τρώννα τήν άόμματα, παρά τίς δυσκολίες πού

συνάντησε μέσα στο ἄθεο καθεστώς στο ὁποῖο ζοῦσε, ἀκόμη καί ἀπό τὰ ἀδέλφια της, τὰ ὁποῖα ἦταν δυστυχῶς ἄθεα. Ἡ ἀδιάλειπτη προσευχή της αὐξανε τήν ἀγάπη της στον Χριστό, καί ἡ ἀγάπη της στον Χριστό αὐξανε τή χάρη τοῦ Θεοῦ καί τίς δωρεές τίς ὁποῖες ἐλάμβανε ἀπό Ἐκεῖνον, ὥστε, ἂν καί ἀόμματη, γνώριζε τὰ πάντα, καθὼς ὁ Χριστός τήν εἶχε προικίσει καί μέ τό προορατικό καί μέ τό διορατικό χάρισμα.

Μέ τήν ἀγάπη της στον Χριστό κα-τόρθωνε ἀκόμη νά ὑπομένει καρ-τερικά ὄχι μόνο τό σκοτάδι μέσα στο ὁποῖο ζοῦσε, ἀλλά καί ἐπὶ πενήντα χρόνια τήν παράλυση τῶν ποδιῶν της ἀπό τήν ὁποῖα ὑπέφερε. Ἀντί νά παραπονεῖται καί νά δια-μαρ-τύρεται, παρέμενε καθιστή στο κρεβάτι της εὐχαριστώντας καί δο-ξολογώντας τόν Θεό.

Αὐτή τήν ἀγάπη πρὸς τόν Χριστό, τήν ὁποῖα διέθεταν οἱ δύο ἀγίες πού τιμοῦμε σήμερα, ἄς προσπαθή-σουμε νά ἀποκτήσουμε καί ἐμεῖς. Ὁ Χριστός δέν ζητᾷ κάτι ἄλλο ἀπὸ ἐμᾶς, παρὰ μόνο τήν ἀγάπη μας. Ἀγαποῦμε τόσα πράγματα καί τόσα πρόσωπα στον κόσμο, πού πολύ συχνά μᾶς στενοχωροῦν, μᾶς πι-κραί-νουν καί μᾶς ἀπογοητεύουν. Ἀγαποῦμε πράγματα πού δέν μᾶς προσφέρουν τίποτε καί συχνά γί-νονται ἐμπόδια στήν πνευματική μας πρόοδο καί στήν ἀγάπη μας πρὸς τόν Χριστό. Ἀγαποῦμε πολλά πράγματα πού δέν μᾶς ὠφελοῦν, ἀλλά ἀκόμη καί ὅταν μᾶς ὠφελοῦν, μᾶς ὠφελοῦν μόνο προσωρινά καί πρόσκαιρα, σ' αὐτήν τή ζωή, σ' αὐτήν τή γῆ. Καί ὅμως ἐμεῖς πολλές φορές παραμελοῦμε τήν ἀγάπη μας πρὸς τόν Χριστό καί τόν θέτουμε σέ δεύτερη ἢ καί σέ τρίτη μοίρα, ἢ μπορεῖ καί νά τόν ἀρνούμεθα ἢ νά τόν προδίδουμε προκειμένου νά ἀνταποκριθοῦμε στίς ἄλλες ἀγάπες μας. Ὁ Χριστός ὅμως δέν θέλει μία τέτοια ἀγάπη. Θέλει ὅλη τήν ἀγάπη μας, θέλει τήν ἀφοσίωση τῆς ψυ-χῆς μας σέ Ἐκεῖνον πού ἔγινε τὰ πάντα γιά ἐμᾶς καί ὑπόσχεται νά μᾶς χαρίσει τὰ πάντα, ὅσα δέν ἔχει δεῖ, ὅσα δέν ἔχει φαντασθεῖ καί δέν ἔχει ἐπιθυμήσει κανένας ἄνθρω-πος, ὅπως λέγει καί ὁ πρωτο-κορυ-φαῖος ἀπόστολος Παῦλος, ὁ ἰδρυ-τής τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας. Ἀρκεῖ ἐμεῖς νά τοῦ προσφέρουμε τήν εἰλι-κρινῆ ἀγάπη μας, ἡ ὁποῖα ἐκφράζεται μέ τήν ὑπακοή μας στο θέλημά του. Μέσα ἀπὸ αὐτή τήν ἀγάπη θά ἀγιαζόμεθα, ὅπως καί οἱ δύο ἀγίες γυναῖκες πού ἐορτά-ζουμε σήμερα, ἀλλά καί θά ἔχουμε τόν Χριστό ἐνοικοῦντα καί μένοντα στήν ψυχή μας.

© Kosmas Karagiannis IMBNK